

Nørlund: Jeg vil paa mit Partis Vegne takke den højtærede Udenrigsminister for den fyldestgørende Redegørelse for de Forhandlinger, der har fundet Sted om det sydslesvigske Spørgsmaal. Men samtidig ønsker vi fra vor Side at tage denne Redegørelse som Udgangspunkt for et Haab om, at man kunde faa den Debat, som føres herhjemme vedrørende det sydslesvigske Spørgsmaal, bragt ned paa det Grundlag, eller op, om man vil, hvor den virkelig hører hjemme. Ogsaa her i Tinget har det sydslesvigske Spørgsmaal været diskuteret frem og tilbage og i stor Længde og Bredde, og det er naturligt, fordi det er en Sag, som ligger os alle paa Sinde, men det er ikke nogen Hemmelighed for ret mange, at denne Debat i den Form, den har haft, ikke har givet noget synderligt Resultat og da slet ikke noget Resultat for Sydslesvigerne selv. Jeg tror, man maa sige det, som det er: saaledes som Debatten om Sydslesvig tog Form under Finanslovbehandlingen, førtes den ikke af Hensyn til de dansksindede Sydslesvigere, den førtes af danske indrepolitiske Grunde. Efter vor Opfattelse vilde man, hvis det var Hensynet til Sydslesvigerne, der først og fremmest gjorde sig gældende, søge at bygge en dansk Politik paa den Enighed i alle praktisk foreliggende Spørgsmaal, som lige fra Debattens Begyndelse i dette Ting har givet sig Udtryk og maaske givet sig tydeligere Udtryk i Dag end nogen Sinde før.

Den Enighed, der findes, er den praktiske Enighed, som allerede fandtes under 5. Maj-Regeringen. Ikke mindst efter den højtærede Udenrigsministers Redegørelse i Dag ligger Situationen saadan, at alle, der vil se, er klar over Realiteterne i denne Sag. De staar temmelig klart. Det, som er dunkelt, det, som er uklart, er Regeringens Stilling. Den bringer et Usikkerhedsmoment ind, som giver hele Debatten om Sydslesvigs den noget voldsomme Karakter.

Det ærede Medlem Hr. From mente ikke, at Venstre havde indtaget en Holdning til det sydslesvigske Spørgsmaal, som det rettelig kunde angribes for, men det, Venstre gjorde — og det vil man vel ikke kunne benægte —, var, at man under Valgkampen søgte at indtage en Særstilling i Forhold til de Partier, man havde samarbejdet med i Regeringen af 5. Maj; man fremhævede, at man var i Stand til at føre en ganske anderledes Politik i det sydslesvigske Spørgsmaal. Og nu i Dag kommer den højtærede Udenrigsminister med Kendsgemningerne, som viser, at der ikke siden Regeringsskiftet i November er foretaget en eneste Handling, som ikke

fuldt ud ligger paa Linie med Samlingsregeringens Bestræbelser. Det er jo Sagen, og for at sige det paa en anden Maade, saa tror jeg ikke, selv om jeg lige saa vel som alle de andre Ordførere glæder mig over de Resultater, som den højtærede Udenrigsminister nu fremlægger, at de Vælgere, der hørte Venstrekandidaternes Valgtaler, regnede med, at den ganske anderledes og nye og kraftige sydslesvigske Politik udelukkende vilde give sig Udtryk i 18 Skoler.

Man maa forstaa, at det, vi nu staar over for, er Kendsgemninger. Det, som alle de Forjættelser, der gik gennem Venstres Valgkampagne, er stødt paa, er den praktiske Politik Realiteter, og der kommer ikke noget godt ud af det, medmindre man erkender dette og bygger paa dette. Og jeg vil mene, at det bedste, der kunde komme ud af denne Debat — bortset fra den Redegørelse, vi har modtaget —, vilde være, hvis Regeringen nu vilde gøre sit til at tage Sagen ud af det opskruede Plan, hvori man har bragt den, for det er kun sket af indre partipolitiske Hensyn. Det betyder, at man maa likvidere den Valgkampagne, man førte, og det kan naturligvis gøre ondt selv at skulle være med til at ombringe en Illusion, som man har næret og værnet om; men Konklusionen af Udenrigsministerens Redegørelse kan jo daarligt være en anden end den, at den anderledes sydslesvigske Politik, som man har givet Udtryk for, at man kunde føre, var en Illusion, tom og uden Indhold. Jeg tror, det vil gavne saavel den sydslesvigske Sag som hele det politiske Niveau herhjemme, hvis man her ved denne Lejlighed fra Regeringens Side — og dér bliver vi jo nødt til at henvende os til den højtærede Statsminister, som er et mere fuldgældigt Udtryk for Partiet Venstres Politik, end den højtærede Udenrigsminister kan være det — tog Initiativet til en fælles dansk Politik i Overensstemmelse med den Enighed i de praktiske Spørgsmaal, som faktisk gør sig gældende her. Man vilde muligvis berøve Venstre et Valgargument, men man vilde gavne den slesvigske Sag ganske betydeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg er efter at have holdt min Tale blevet gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Bartholdy den 15. December 1945 — Tidenden Sp. 1304 — har givet Udtryk for nøjagtig den samme Betragtning, som jeg anstillede